

ENDERROCK

JUAN MIGUEL MORALES

JOVIER MONTAÑO

Portada de l'Enderrock 150.
Plouen catximbes i Albert Pla.

La revista musical 'Enderrock' celebra, el 23 d'abril, el seu quinzè aniversari. Però la publicació té més motius per estar de festa: aquest mes edita el seu número 150 i tot plegat coincideix, a més, amb un dels millors moments pels quals passa la música del país. Per això, el dia de Sant Jordi organitza un concert amb els artistes amb més projecció de futur i publica un número especial, acompanyat d'un DVD documental.

Quinze anys de música en paper

Fa quinze anys que *Enderrock* arriba, mensualment, als quioscos catalans. Així, aquest abril, *Enderrock* ha editat el seu número 150. Per commemorar la doble efemèride, l'*Enderrock* del mes d'abril arriba acompanyada d'una edició especial i d'un DVD documental sobre el concert, el 1991, de Sau, Els Pets, Sopa de Cabra i Sangtraït que va omplir el Palau Sant Jordi amb més de 22.000 persones.

Aquest DVD sobre "La gran nit al Sant Jordi" no és casual, ja que *Enderrock* va néixer, precisament, arran del boom musical de principis dels noranta, materialitzat en el concert multitudinari dels grans del rock en català. Sobre aquest fenomen reflexionen al documental els protagonistes del macroconcert, els seus mànagers i la premsa especialitzada. També és cert, però, que *Enderrock* va aparèixer quan aquell boom musical començava a desinflar-se, i així ho asseguraven en el seu primer editorial del 23 d'abril de 1993: "Les aigües s'han calmat, el rock com a expressió cultural

també ha trobat la seva via normalitzadora, i per fi s'ha pogut demostrar que el seu manteniment no depenia de l'hegemonia d'uns pocs, sinó de l'aportació de tots."

Coincidint amb el desè aniversari, l'any 2003, la revista va ser clara i concisa: "vam dir que el rock català havia mort", explica el director del Grup *Enderrock* Lluís Gendrau, "l'eclosió dels anys noranta ja no tenia sentit, hi havia una escena musical molt variada i algunes bandes, com Antònia Font o Obrint Pas, començaven a trepitjar amb força". Aquesta diversitat musical ha continuat fins al dia d'avui, quan l'equip d'*Enderrock* vol "deixar clar que hi ha més música que mai", assegura Gendrau.

Quinze músics per molts anys. És aquest bon panorama actual el que ha impulsat *Enderrock* a organitzar, el 23 d'abril, un concert a la sala Razzmatazz de Barcelona amb els quinze grups catalans amb més projecció de futur. Es tracta de la gran festa de la música

catalana emergent, que s'emmarca dins de la campanya "+ MÚSIK Q MAI", que vol deixar constància del bon moment que viu la música en català. "Ens trobem amb una de les millors collites dels últims anys", afirma el director de la revista. Però no només la qualitat és més alta que mai, sinó també la quantitat, ja que es fan mig miler d'edicions musicals l'any, i la diversitat. A més, Lluís Gendrau afegeix que "hi ha més gent que mai que escolta música en català, i ho fa sense complexos." "Amb el concert del quinze aniversari volem demostrar que l'escena musical té la renovació garantida."

I si fa quinze anys va ser l'època del rock en català, ara "es pot dir que hi ha hagut una eclosió del pop —assegura Gendrau— en totes les seves vessants: d'autor, de grup o de fusió". Un moment del qual deixen constància els darrers números d'*Enderrock*, que han destacat la feina d'una nova fornada de grups de pop catalans que, de mica en mica, va obrint-se camí. De fet, la tasca principal de la revista, en aquests quinze anys, ha estat aquesta: plasmar en paper la història musical del país. "La nostra feina és fer de cronistes i hem certificat tot el que ha anat passant en aquests anys en l'escena musical catalana", explica Lluís Gendrau.

Un petit resum de la vida de la revista

és el que es pot trobar en l'especial 150: entrevistes als quinze artistes més influents dels últims quinze anys, com Brams, Quimi Portet, Lax'n'Busto o Antònia Font, acompanyades de retrats a llapis dels artistes i de relats musicals elaborats per escriptors i periodistes. A més, la revista ha seleccionat les quinze imatges de l'arxiu d'*Enderrock* més representatives de la història musical catalana i publica la llista, elaborada per trenta periodistes musicals, dels quinze artistes amb més futur de l'escena actual, com Mazoni, Plouen Catximbos o Sanjosex.

Els artistes que apareixen a la revista com els quinze músics emergents són, precisament, els que actuen a la sala Razzmatazz de Barcelona. Es tracta de Mazoni, Sanjosex, Verdcel, Sanpedro, Nisei, El Fill del Mestre, Plouen Catximbos, Anímic, Refree, Clara Andrés, Filippo Landini, Miquel Abras i Rosa-Luxemburg, a més d'Albert Pla, que hi actua com a artista convidat. Els concerts, que comencen a les nou del vespre, es divideixen en tres sales diferents: a la Sala 1, hi actuen els manresans Plouen Catximbos, que aquest any han tret el seu segon disc, *Telescopi*; els segueix Refree, projecte personal del músic Raül Fernandez, i seguidament actua l'artista convidat, Albert Pla; el concert d'aquesta sala el tanca la banda de rock d'autor Mazoni. Paral·lelament, a la Sala 2, hi ha les actuacions de Miquel Abras, guanyador del Sona 9 en categoria de cançó d'autor el 2005; Carles Sanjosé el relleva amb el seu projecte com a cantautor Sanjosex, que enguany s'ha endut el Premi Enderrock al millor disc segons la crítica; l'actuació continua amb el quintet de pop Sanpedro, el rock'n'roll de Rosa-Luxemburg i acaba amb el grup Nisei que, en el seu darrer treball, *Continents*, ha passat a cantar en català. Finalment, la Sala 3 de Razzmatazz es destina a sis joves projectes. Anímic són els responsables de trencar el gel amb la seva música experimental basada en el pop; seguidament és el torn de la cançó d'autor, de mà dels alcoians Vercel, de Jordi Gaisón, que actua sota el nom d'El Fill del Mestre; del pop mediterrani de Clara Andrés i de la cançó protesta de Cesk Freixas. La sala 3 tanca les actuacions amb la banda pop Filippo Landini.

Davant de la manca de mitjans espe-

cialitzats i la inexistència de cap altra publicació de rock en català, *Enderrock* també ha servit d'aparador de la música que s'ha anat fent als Països Catalans, intentant donar a conèixer tots els projectes musicals i els discos que han sortit al mercat. Lluís Gendrau explica que *Enderrock* sempre ha optat pels grups nous que comencen, a través del concurs de maquetes Sona 9, sense deixar de banda els que ja s'han convertit en referents musicals. "Hem volgut abastar diferents àmbits musicals —continua—, i per això vam crear altres publicacions, dins el Grup Enderrock, com són *Jaç* o *Sons*", revistes especialitzades en un determinat estil musical.

L'Enderrock de demà. Els primers passos del futur de la revista s'han fet. Segons el president del Grup Enderrock, "sabem que internet és el futur, i per això les revistes del grup ara poden trobar-se en format digital". El demà passa per esdevenir multimèdia, i això ho han tingut molt present a *Enderrock*: no es podia quedar en una revista de paper, sinó que calia tocar la resta de peces, com internet, la ràdio i la televisió. I ja ho han començat a fer, si més no, pel que fa a internet i també a televisió; en aquest últim cas, a través d'un projecte entre *Enderrock* i Vilaweb, que emet un cop al mes "EnderrockTV" a la xarxa.

Però el futur també passa per les reivindicacions de sempre, com recorda Gendrau: "no hem deixat mai de fer crítica per la falta d'espais musicals en els mitjans de comunicació". En el número especial de la revista no deixen passar l'ocasió de tornar-ho a reclamar: "El mitjans generalistes han de deixar aflorar les noves realitats de la música en català. Els seus periodistes especialitzats ja ho han certificat i el públic ho reclama. La música com a cultura és una realitat." No només demanen la implicació decidida i sense complexos dels mitjans, sinó també de la indústria, "i això vol dir invertir-hi esforços i diners"; i perquè els mitjans, la indústria i també la societat puguin desenvolupar la seva tasca cal, s'assegura en l'editorial, que les institucions hi posin les eines necessàries, això és, "la difusió, el suport a les infraestructures i l'oferta de nous canals".

Bel Zaballa